

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 536/2024-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], zastúpených WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní sp. zn. B5-23Cr/11/2022 v časti rozhodovania o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. 5239/21 z 2. decembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. júna 2024 domáhajú vyslovenia porušenia základného na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom mestského súdu v označenom konaní. Navrhujú prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznať im finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia podali 28. februára 2022 na Okresnom súde Prešov žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. 5239/21 z 2. decembra 2021 vydaného rozhodcom Mgr. Andrejom Gundelom (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), ktorým im bola uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému finančnú sumu 9 841,24 eur s prísl. Pretože medzičasom oprávnený podal proti sťažovateľom návrh na začatie exekúcie, kde exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, podali sťažovatelia 24. augusta 2022 návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Okresný súd Prešov na pojednávaní 6. septembra 2022 ustálil, že nie je miestne príslušným súdom, preto pojednávanie odročil a 8. septembra 2022 vec

postúpil Okresnému súdu Košice I. Ten listom z 11. novembra 2022 postúpil vec sťažovateľov Okresnému súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“).

3. Sťažovatelia podali 7. februára 2023 žiadosť o urýchlene vydanie rozhodnutia. Okresný súd 17. februára 2023 sťažovateľov vyzval na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý uhradili 27. februára 2023. Následne sťažovatelia 14. marca 2023 podali opätovnú žiadosť o vydanie rozhodnutia.

4. Podľa sťažovateľov okresný súd a následne mestský súd, na ktorý s účinnosťou od 1. júna 2023 z dôvodu tzv. novej súdnej mapy prešiel výkon súdnictva v obchodnoprávných veciach, nevykonali za celý kalendárny rok 2023 žiaden úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej. Podanie oprávneného zo 14. júla 2023 mestský súd doručil sťažovateľom na vyjadrenie až 15. januára 2024.

5. Sťažovatelia namietajú nečinnosť mestského súdu, ktorý od pridelenia veci po dobu takmer 19 mesiacov o ich návrhu na odklad rozhodcovského rozsudku nerozhodol. S poukazom na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa už vymáha v exekučnom konaní, zastávajú názor, že nekonaním mestského súdu vznikajú zbytočné a nedôvodné prietahy. Svojím správaním neprispeli k zbytočným prietahom v napadnutom konaní. Požadujú aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume, ktorú budú bližšie konkretizovať v ďalšom podaní (ústavnú sťažnosť však nedoplnili, pozn.).

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

8. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

9. Ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia k svojej ústavnej sťažnosti nepriložili splnomocnenie na svoje zastupovanie advokátom pred ústavným súdom (požiadavka plynúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde) aj napriek tomu, že v úvode sťažnosti uviedli, že sú právne zastúpení s odkazom na prílohu, ktorá však nebola ústavnému súdu doručená.

10. Na základe uvedeného ústavný súd mohol odmietnuť sťažnosť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí. V záujme materiálneho

prístupu k ochrane základných práv a slobôd však ústavný súd preskúmal prítomnosť aj iných dôvodov, ktoré by odôvodňovali odmietnutie sťažnosti pri jej predbežnom prerokovaní, resp. preskúmal neprítomnosť iných dôvodov odmietnutia sťažnosti pri jej predbežnom prerokovaní, keď by bolo možné uvažovať o výzve sťažovateľov na odstránenie už uvedeného nedostatku ústavnej sťažnosti. Ústavný súd však v záujme procesnej ekonómie a s prihliadnutím na výsledok predbežného prerokovania sťažovateľov nevyzýval na odstránenie nedostatkov.

11. Pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

12. Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

13. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

14. Ústavný súd stabilne judikuje, že čas na konanie bez zbytočných prietahov nemožno presne vyjadriť. Rovnako tak nie je presne časovo ohraničená ani primeranosť lehoty, keď by mala byť tá-ktorá vec prerokovaná a najmä rozhodnutá (I. ÚS 61/98, III. ÚS 470/2024). Ani právna úprava týkajúca sa odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku exaktne nestanovuje lehotu na rozhodnutie správneho súdu.

15. Konanie vo veci sťažovateľov na mestskom súde ku dňu podania ústavnej sťažnosti prebiehalo 19 mesiacov. Mestský súd uznesením z 30. júla 2024 zamietol návrh sťažovateľov na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Následne 2. augusta 2024 nariadil vo veci pojednávanie na 13. november 2024.

16. Podľa názoru ústavného súdu nečinnosť mestského (predtým okresného) súdu v trvaní približne 14 mesiacov, berúc do úvahy celkovú dĺžku napadnutého konania a okolnosť, že vec sťažovateľov nespadá do okruhu konaní, pri ktorých sa vyžaduje osobitná rýchlosť konania (napr. konania vo veciach maloletých, pracovnoprávne spory), nedosahuje takú intenzitu, ktorá by nasvedčovala, že došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol túto

časť ústavnej sťažnosti sťažovateľov podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

17. Ústavný súd konštatuje, že v ústavnej sťažnosti sťažovateľov úplne absentuje argumentácia, na základe ktorej možno konštatovať existenciu relevantnej súvislosti medzi postupom mestského súdu v napadnutom konaní a porušením v ústavnej sťažnosti označeného základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ktorého vyslovenia sa sťažovatelia (iba) v petite svojej ústavnej sťažnosti taktiež domáhali.

18. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane uviedol, že je základnou povinnosťou sťažovateľov, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo čo najpresnejší opis skutkového stavu a najmä logickú právnu argumentáciu, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom, resp. rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv garantovaných ústavou, resp. kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, ktorého vyslovenia sa sťažovatelia v petite svojej ústavnej sťažnosti domáhajú (IV. ÚS 574/2018, II. ÚS 346/2021, II. ÚS 443/2021).

19. Pretože táto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľov, v ktorej namietajú porušenie základného práva podľa čl. 36 ods. 1 listiny, neobsahuje podstatnú náležitosť požadovanú § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde – konkrétne skutkové a právne dôvody, ústavný súd ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2024

Robert Šorl
predseda senátu